

Uskrs 2012.

1. Jeste li ikad došli u dućan, na brzinu uzeli što vam treba, otišli na blagajnu (ne obazirući se na ostale police), platili i izašli van? Ako jeste, činite to rijetko. Zar ne? Obično se u tim velikim marketima ljudi vole zadržati, pregledavati proizvode i najčešće na kraju kupiti nešto što im zapravo i nije nužno potrebno, jer velimo si – 'paaa, lijepo bi bilo to imati!' Pričaju kako je veliki filozof Sokrat volio šetati po grčkoj gradskoj tržnici. Kad su učenici to primijetili, upitali su ga: „Učitelju, kako ti kao filozof pa se toliko zanimaš za te materijalne stvari na tržnici?“ Mudrac im je odgovorio: „Volim šetati tržnicom, jer uživam gledajući koliko stvari tu ima koje meni uopće nisu potrebne!“

Mi danas, puno puta činimo upravo suprotno. Gubimo vrijeme hodajući dućanima i svetkom i petkom, i radnim i neradnim danima. I sutra (danas), na sam Uskrs, garantiram da će barem polovica vas koji ste sada u crkvi ići u dućan, jer je vaše pravo imati friški kruh ili litru mlijeka koje se nikako nije moglo kupiti prije. A ne zanima nas pravo one žene na blagajni koja bi isto tako željela (i ima i te kako pravo) biti u nedjelju sa svojimima doma. No, pustimo to. Želimo od dućana uzeti jednu drugu misao koja se odnosi na sve i svakoga koji u dućan dođe, a to je da svi mi u dućanima nezaobilazno obraćamo pažnju na jedno: datum valjanosti, iliti **rok trajanja proizvoda**, jer znamo => svaka je roba pokvarljiva. Zašto platiti pokvarenu stvar.

2. Možda će vam u prvi mah malo čudno zvučati, ali istu misao možemo upotrijebiti i za čovjeka: **čovjek je pokvarljiva roba**. Kako to mislim? S **jedne strane** - nismo vječni: „kvarimo se“ poput tehnike i svega drugoga stvorenoga. I to je normalno. No, ovdje želimo progovoriti i o **drugoj našoj pokvarljivosti** – onoj u duhovnom smislu, jer je tu čovjek na isti način vrlo pokvarljiva roba. Zašto? U kom smislu? Zato jer su nam puno puta mnoge duhovne postavke i stvari **tako kristalno jasne**, prihvatimo ih i razumijemo, **ali ih ne činimo**. Pravimo se kao da ih ne razumijemo i kao da sami pred sobom glumimo. Na što mislim ovdje? Naravno, mislim na našu **vjeru**, na našu **pamet** i **razum**, a ponajviše mislim tu na našu **praksu**. Naravno, u ovom našem današnjem slučaju, mislimo na istinu i vjeru u uskrsnuće.

3. **Uskrsnuće Isusovo, uskrsnuće moje!!!** Ljudi su danas pred tom temom definitivno podijeljeni u **dva tabora**. Vjerujem i ne vjerujem. Nema **srednjeg puta**. Agnosticima su šuplja igra riječi i skrivanja. Ne možemo reći – ja vjerujem u uskrsnuće - malo. Ili – ja vjerujem u uskrsnuće mrtvih 30%. Nema toga. Ne postoji takav put. **Ili jesi ili nisi**. A ono što je u ovom cijelom govoru najzanimljivije – i **među nama** koji se nazivamo vjernicima, postoje upravo takve grupe vjernika koji vjeruju i ne vjeruju. Ima nas danas jako puno koji velimo – ja sam vjernik, Hrvat katolik, naravno, ali kad dođe tema uskrsnuća ili pak rasprava oko koje druge teme iz Isusovog evanđelja, onda mnogi stavljaju jedan veliki „ALI“, To čine, naravno, već nakon što se svrstaju u skupinu pravih Isusovih vjernika. Čujemo puno puta: 'To je tako, to Isus tako veli, Ali...?!'

Svetkovina Uskrsa trebala bi pomoći i izazvati svakoga od nas da si postavimo upravo to važno pitanje i na njega damo odgovor: => **u kojoj sam mjeri ja XY „pokvarljiva (prevrtljiva) roba“ u duhovnom smislu?** U kojoj se mjeri kod mene osobno događa upravo to što gledamo oko sebe u svijetu – da čovjek jedno misli, drugo govori, treće radi, a u četvrto navodno vjeruje. Pogledajmo se iskreno.

Danas nosimo špeka, luka, kruha na blagoslov i želimo sami sebi reći da je uskrsli Isus onaj koji daje **novi život, vječni život po uskrsnuću**. Želimo ovim činom **blagoslova hrane** pokazati da vjerujemo da Isus daje novu hranu, duhovnu hranu koja nas vodi kroz život zemaljski do života vječnoga. Evo, lijepi broj nas prisutnih u crkvi danas to čini i svjedoči. I to je dobro. No, na Veliki četvrtak smo slavili upravo ustanovljenje Euharistije koju je Isus obećao i ustanovio upravo za našu duhovnu hranu. Gdje smo bili te večeri? Imali smo neodgodivog posla? Radili smo treću smjenu? Nije nam bilo dobro? Ili – joj kasno je to..., djeca ne budu mogla izdržati (a nitko živ ne ide spavati prije 10 ili 11 sati navečer)! Na obredima Velikog četvrtka i petka nas je bilo barem 10 puta manje nego na uskrsnoj noći ili uskrsnom jutru. Evo, o takvoj

nedosljednosti iliti „pokvarljivosti“ govorimo. I zato je prevažno odgovoriti si - gdje sam ja? U kojem postotku možda još uvijek koristim onu rečenicu: => sve je to lijepo, vjerujem ja to, ALL...

4. Što nam je činiti? Kako dalje? Tj. – odakle krenuti? Kako se promijeniti da budemo i postajemo bolji, dosljedniji, istinskiji vjernici uskrsnuća i Evanđelja.

Mislim i uvjeren sam u to – **da u svojem vjerničkom hodu moramo tražiti ono na što nas svi opisani događaji iz evanđelja pozivaju, a nazivamo ga → iskustvo.** Zašto? Zato jer je to jedini sigurni put za jačanje vjere i rast u njoj.

Naime, u noći uskrsnog bdijenja čuli smo prekrasne izvještaje iz biblijske povijesti: od stvaranja do potopa, od saveza s Abrahamom do proročkih tekstova. Svi oni upućuju na jedno => čovječe, daj gledaj oko sebe, budi pažljiv **na sve što ti Bog čini**, moli Mu se i ako nemaš iskustvo susreta s njime, ako nemaš iskustvo njegovog djelovanja – **daj počni čeznuti i moliti za to.**

Pogledajmo apostole i žene iz evanđelja. Nemojmo misliti da mi možemo **preskočiti** neke stvari koje su i oni sami morali proći. Potrebno je **Isusa vidjeti, Isusa susresti, osjetiti ga, doživjeti ga.** Zato on poziva i mene i tebe danas => ne boj se, bit će dobro..., ali moraš se i ti potruditi. Ne možeš ostati sakriven i, poput apostola na početku, zatvoren u prostoriji i čekati što će biti. Pokrenite se! Idite! Idite u Galileju odakle smo i počeli, tamo ćete me vidjeti. I sad ono najvažnije – veli Isus u evanđelju – „Nego idite i recite učenicima i Petru: **Ide pred vama** u Galileju!“ Dakle, on ide pred nama. **On želi** da ga susretnemo, **on želi** da susret i njegovu blizinu i njegovo djelovanje u svojem životu doživimo. Jer **tako dugo dok ga ne doživimo, dok ne osjetimo u svom konkretnom životu da Bog zaista djeluje, da je stvaran i živ, tako dugo ćemo biti polovični vjernici**, a uskrsnuće će za nas biti samo **ideja** koju danas u crkvi prihvaćamo, a sutra ćemo se na poslu ili u školi izmotavati.

5. I na kraju – nadam se da sada razumijemo onaj **temelj** bez kojeg nema **uskrsne radosti** o kojoj ćemo sljedećih 50 dana govoriti. Nadam se da nam je jasno da te radosti nema i ne može je biti ako ju ne doživimo u susretu s Isusom, živim, uskrsnulim, onim koji i mene i tebe želi voditi istom uskrsnuću i vječnom kraljevstvu. **A znamo** dobro i jasno nam je da ga susrećemo u **molitvi**, u **zajedništvu** s njime i njegovom **riječu u evanđeljima**, susrećemo ga u **Euharistiji** i znamo da ga onda nakon toga susrećemo i prepoznamo u konkretnim njegovim potezima u našoj svakodnevnici.

Jer, kad ga ne prepoznamo i kad ne zapažamo što i kako djeluje u mojem „danas“, onda je i govor o vjeri u uskrsnuće i govor o uskrsnoj radosti na vrlo krhkim temeljima, odnosno – tad sam kao vjernik još uvijek vrlo lako „pokvarljiva roba“.

Zato kad ćemo danas doma blagovati zajedno ovo blagoslovljeno jelo, recimo jedni drugima za stolom:

⇒ braćo ljudi, **ovo je tek prvo poluvrijeme!**, ovo je samo zemaljska hrana koja nam je nužna i podsjeća nas da prikupljamo i primamo od uskrslog Isusa novu duhovnu, nebesku hranu koja nas vodi u život, **život vječni.**

⇒ nadalje, **tražimo od Isusa da djeluje** u našoj konkretnosti radnog dana, jer će nam takvo iskustvo pružiti temelj i osnove za pravu uskrsnu radost, za pravi zadovoljniji, ljepši, lakši i radosniji život.

A ponekad kad **u dućanu** budemo prevrtali robu (koja nam puno puta ne treba ☺) i gledali rok trajanja, prisjetimo se ovih misli, ispitajmo svoju konkretnu situaciju vjere (ili možda nevjere) u uskrsnuće i onda po **ojačanoj vjeri**, koju nam ovo uskrsno slavlje daje, **donosimo odluke prema životu i odluke o suživotu s braćom i sestrama.**

⇒ i na kraju znajmo uvijek reći, ponavljati i moliti:

„Bože, Stvoritelju, hvala ti za Isusovo uskrsnuće; Isuse, hvala ti za moje uskrsnuće!“